

Men det, der forundrer, er det bastante krav om, at hr. Kristian Thulesen Dahl ved bedre, og nu skal magthaverne – man kan næsten høre hr. Kristian Thulesen Dahl bruge et sådant udtryk – tvinge andre lande til, på hvilken måde de vil håndtere deres optagelsesforhandlinger.

Jeg synes, det er klogt og fornuftigt at lave en folkeafstemning, men jeg respekterer også fuldt ud, at det nu er en beslutning, som de andre lande selv må tage. Jeg spørger stilfærdigt: Hvad ville hr. Kristian Thulesen Dahl sige, hvis EU kom og tvang Danmark til at tage standpunkt ved folkeafstemninger i nogle bestemte situationer?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det er jo ikke nemt. Det er søreme ikke nemt at finde ud af, om jeg nu havde visioner eller ikke havde visioner. Det, jeg skulle hilse på sige, er, at det kan da godt være, at der er nogle, der føler, at det ikke var sådan de store højtflyvende europæiske visioner, der kom til udtryk, men måske ganske ærkesunde danske visioner om, at vi har et samfund, der også kan fungere efter 2. halvår 2002, og at vi i øvrigt også i forbindelse med varetagelsen af formandskabet sikrer, at der diskuteres hensyn til den danske befolkning, og at der er nogle, der blander sig lidt i de spørgsmål.

For det er ikke det, der ellers har stået på dagsordenen, heller ikke fra SF's side, det, hvordan vi sikrer, at konsekvenserne af udvidelsen for den danske befolkning er ordentligt belyst. Det hører vi jo aldrig. Der er da nogle, der skal forholde sig til det, og her påtager Dansk Folkeparti sig gerne den rolle at prøve at stille de spørgsmål: Jamen hvad med den danske befolkning?

Det samme med det demokratiske underskud. Hvis det skal være andet end festtaler, skåltaler, at nu skal vi også sikre, at det demokratiske underskud ikke udbygges, men indsnævres, at vi får det væk, jamen så er der da nogle, der skal rejse spørgsmålet. Og hvordan sikrer vi i forbindelse med en udvidelse med 10 nye lande, at det demokratiske underskud ikke bliver udbygget, men det modsatte?

Der er ikke ret mange andre bud. Jeg har i hvert fald ikke hørt nogen bud andet end det, Dansk Folkeparti er kommet med både i april og nu her under denne debat, nemlig folkeafstemninger i de pågældende lande.

Hr. Dam Kristensen siger: Jamen hvordan kan vi da tillade os at blande os i, hvordan andre håndterer en sådan sag? Jamen sagen er jo, at i forbindelse med udvidelsen blander vi os jo i alt mellem himmel og jord i de lande. De skal jo leve op til det, der på EU-sproget hedder *acquis communautaire*. Det vil sige, at de skal tage hele EU's lovgivningskompleks og indarbejde det i egen lovgivning, uden at de kan have en almindelig demokratisk proces og diskussion om det. De skal bare gøre det, hvis de vil være EU-medlemmer.

Kl. 13.55

Men ét sted må vi ikke blande os, og det er, når vi skal sikre, at deres befolkninger bakker de politikere op, der sidder og laver det her. Og det er altså lidt tankevækkende, at lige præcis på det punkt, hvor det drejer sig om at sikre, at det er befolkningernes vilje, der kommer til udtryk, når de ansøger om medlemskab, dér må vi ikke blande os, men i alt andet, i stort set alt andet ønsker hr. Dam Kristensen at vi blander os.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes nok, at det er at tage munden lidt for fuld, når hr. Kristian Thulesen Dahl tager patent på ærkesunde og danske visioner, at det skulle være det, som var udtrykt i hans ordførertale, som handlede om, at nu skulle man lukke grænserne, og topmøderne skulle foregå andre steder end i medlemslandene, fordi der blev nok bare ballade, og at vi må endelig sørge for at lukke af for arbejdskraftens frie bevægelighed.

I forbindelse med det sidste om arbejdskraftens frie bevægelighed vil jeg gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Når der nu bliver gjort så meget ud af, at vi engang tidligere i forbindelse med udvidelse har haft en overgangsperiode på 7 år, hvor lang en overgangsperiode mener Dansk Folkeparti så der skal være i forbindelse med en udvidelse med nye medlemslande?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl er stærkt bekymret over udsigten til, at Danmark ikke vælger at benytte sig af nogen overgangsordninger, for så vidt angår arbejdskraftens frie bevægelighed, efter at de nye lande er optaget i EU.

Nu skulle man jo egentlig synes, at i en situation, hvor vi kan se, at får vi vækst i dansk økonomi de kommende år, hvad alt tyder på at vi